

ΙΟΥΝΙΟΥ ΚΓ'

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΝΕΩΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΚΡΗΤΗΣ, ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΚΝΩΣΟΥ, ΙΩΑΚΕΙΜ
ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ, ΙΕΡΟΘΕΟΥ ΛΑΜΠΗΣ, ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΣΗΤΕΙΑΣ, ΙΩΑΚΕΙΜ
ΠΕΤΡΑΣ, ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ, ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΚΥΔΩΝΙΑΣ,
ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ ΚΙΣΑΜΟΥ, ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΔΙΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ
ΑΥΤΟΙΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗι ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ ΕΝ ΕΤΕΣΙΝ ΔΩΚΑ'-ΔΩΚΒ*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στι-
χηρὰ προσόμοια.

* Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοὺς στρατιώτας Κυρίου, καὶ Νεομάρτυρας,
τοὺς θεαυγεῖς ποιμένας, τοῦ ἐν Κρήτη ποιμνί-
ου, ὑμνήσωμεν ἐν ὕμνοις χαρμονικῶς, ἐξαιτοῦντες
τὸ ἔλεος, τοῦ πανοικτίρμονος Λόγου ἐξ οὗ λαμ-
πρῶς, τοὺς στεφάνους ἐκομίσαντο.

Κατατεμνόμενοι ξίφει, ἄμνοι ὡς ἄμωμοι, ἐνδο-
ξοὶ Ἱεράρχαι, θεοφόροι Λευῖται, σεπτοὶ Ἱερο-
μόναχοι Μονασταί, εὐλαβεῖς τε Μονάζουσαι, καρ-

ποὺς ἠδεῖς Ἐκκλησίᾳ τῇ τοῦ Χριστοῦ, Νεοάθλων
ἐκομίσαστε.

Τοῦ μυστικοῦ ἀμπελῶνος, κλήματα εὐκαρπα,
τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ἀνεδείχθητε πάντες,
Χριστοῦ Ἱερομάρτυρες εὐκλειεῖς, καὶ πανένδοξοι
Νεάθλοι, ἱερωσύνης δὲ χάριν ἀθλητικοῖς, ἐκαλλύ-
νατε ἐν αἵμασιν.

Ε'πιδρομαῖς ἀλλοθρήσκων, οὐκ ἐπτοήθησαν, οἱ
Κρήτης Ἱεράρχαι, ἀλλ' εὐτόλμῳ καρδίᾳ, καὶ
χαίροντες βασάνους ὀδυνηράς, καὶ τὸν βίαιον θά-
νατον, πάντες ὑπέστησαν ῥώμῃ τοῦ Ἰησοῦ, παρ'
οὗ γέρα ἐκομίσαντο.

* Ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Κρητῶν Νεομαρτύρων Ἐπισκόπων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀθλοῦσάντων (1821) ἐποιήθη ἐν ἔτει 2000, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας καὶ Χερσονήσου κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ καὶ δημοσιεύεται τὸ πρῶτον ἐνταῦθα. Ὁ Μικρὸς Ἐσπερινός, ἢ δ' τριάδα τῶν Προσομοίων τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ, τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς (α', γ', πλ. α', καὶ βαρέως ἤχου), τὸ α' Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ ν' Ψαλμοῦ, τὰ Προσόμοια καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν, ὡς καὶ τὸ Συναξάριον συνετάχθησαν ἐπὶ τοῦ Ἱερέως Εὐαγγέλιου Παχυγιαννάκη, τὰ δὲ ἐπιλοῖται ἐπὶ τοῦ Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη.

Δόξα Πατρί. Ἦχος β'.

Ταῖς ἀρεταῖς κατηγλαῖσμένοι, Ἀρχιερεῖς Ἱερεῖς, Μονασταὶ καὶ Μιγάδες, Νεομαρτύρων ἀγίων ἢ χορεία, οἱ τῆς Κρήτης τὴν γῆν πορφυρώσαντες, ἐπαξίως συγχορευέτε, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐν τῇ πανδήμῳ συνάξει ὑμῶν· σήμερον γάρ, ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εὐφραίνεται, ὅτι πλουτίζει ἀδιαλείπτως, τὴν ἀγιοτόκον αὐτῆς πορείαν, λελαμπρυσμένη δὲ τῷ Σωτῆρι ἀνακραῖζει· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Αῖνον Χριστοῦ τερπνά, ἱερωσύνης κλέα, ὑμῶν εὐωδιστάτη, καὶ μυριπνόφ δόξη, τὴν Κρήτην κατηυφράνατε.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται...

Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, καὶ Γένους Ἀθλοφόροι, Μπλειὰς ἱερωμένων, τὴν γῆν τῆς Κρήτης ὄμβροισ, αἱμάτων ἐφοινίξατε.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ...

Τὸν πάντιμον χορόν, Ἱεραρχῶν ἐνδόξων, καὶ Λευϊτῶν τιμίων, σὺν Μοναχοῖς ἀξίοις, νεάθλοις εὐφημήσωμεν.

Δόξα Πατρί. Τριαδικόν.

Τριάδι τῇ σεπτῇ, παρ' ἧς ἡ σωτηρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, κλεινοὶ Ἱερομάρτυρες.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Αῖνον Μαριάμ, ἅμα σὺν Ἱεράρχαις, τοῖς ἐν ἡμῶν πρεσβεύετε.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Μεγάλον Ἐσπερινόν

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. σ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημῶν στέμμασιν.

Ποίοις εὐφημῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἐν ταῖς ἡμέραις κακώσεως, τὸν λαὸν τῆς Κρήτης στηρίζαντας, ῥάβδῳ θεαρέστου ποιμασίας· τὰ ἄνθη, τῆς εὐσεβείας τὰ μυρίπνοα· τὰ σκευῆ, διδασκαλίας τὰ πολύτιμα· τοὺς μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐν χρόνοις ὑστέροις, διανύσαντας εὐκλεῶς, καὶ πᾶσι δραβεύοντας, πρεσβείας αὐτῶν τὰ κρείττονα.

Ποίοις ἄσματικοῖς μέλεσι, εὐφημήσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἡγήσαμένους αἰώνιον, κέρδος τὴν θυσίαν τοῦ σώματος, καὶ σφασγασθέντας ὡσπερ ἄρνας· τυράννων, τὴν κακουργίαν τοὺς αἰσχύναντας, καὶ κέρας, τῆς εὐσεβείας κραταιώσαντας· τοὺς τοῦ ἐν Κρήτῃ ποιμνίου, ὄσιους ποιμένας, τοὺς θανόντας ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ πᾶσι νῦν βλύζοντας, χαρίτων πηγὴν ἀέναον.

Ποίοις νικητικοῖς ἔπεσι, μακαρίσωμεν τοὺς Ἀθλοφόρους; τοὺς τρυφὰς προσκαίρους μῆσαντας, καὶ ζωὴν τὴν ἄνω ὄνησαντας, ἄθλοις πανενδόξου μαρτυρίου· ἀρδείαις, σεπτῶν αἱμάτων τοὺς λαμπρύναντας, ἐσχάτως τῆς Ἐκκλησίας τὴν εὐπρέπειαν· τοὺς εὐκλεῖς στεφανίτας, τῆς Κρήτης τὰ κλέα, καὶ τοῦ Γένους παιδρὸς πυρσοὺς, τοὺς νύκτα σκεδάσαντας, δουλείας πικρᾶς τὴν σκότιον.

Ἔτερα. Ἦχος πλ. β'. Ὀλην ἀποθέμενοι.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, ἀγαλλιάσει καρδίας, νέφος θεοδόξαστον, τῶν Νεομαρτύρων νῦν, ὧ φιλέορτοι, ὅπερ συνέπηξαν, οἱ ἄτμοι αἱμάτων, Ἐπισκόπων Ἱερέων τε, οὓς ἐσφαγίασαν, σίφη τῶν ἐχθρῶν τῶν τῆς πίστεως, ὁμοῦ σὺν Μοναχοῖς σεπτοῖς, καὶ πιστοῦ λαοῦ τοῖς ἀκρέμοσιν. Οὗτοι γὰρ λαβόντες, στεφάνους τῆς ζωῆς παρὰ Χριστοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύουσι, ἵνα χάριν εὕρωμεν.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν, τὴν θαυμαστὴν συστοιχίαν, Ἐπισκόπων σήμερον, Ἐκκλησίας καύχημα, τὸ περιδοξόν, Κρήτης τὸν Πρόεδρον, γεραρὸν ποιμένα, τὸν πανένδοξον Γεράσιμον, Κνωσοῦ Νεό-

φυτον, Λάμπης τὸν σεπτὸν Ἱερόθεον, τὸ Χερρόνησου σέμνωμα, τὸν Ἰωακείμ τὸν πανάλκιμον, σὺν τῷ Ζαχαρία, Σητείας τῷ Ἀγγέλῳ εὐλαδῶς, ὅπως αὐτῶν ταῖς δεήσεις, θεῖαν χάριν εὐρωμεν.

Δεῦτε ἐπαινέσωμεν, Ἰωακείμ τὸν τῆς Πέτρας, τὸν σοφὸν Καλλίνικον, τὸ τῆς Διοπόλεως, ἐγκαλλώπισμα, ἄλλον Καλλίνικον, τὸν τῆς Κυδωνίας, ποιμενάρχην χριστομίμητον, θεῖον Γεράσιμον, κλέος τῆς Ῥεθύμνης τὸ ἀφθιτον, καὶ τὸ Κισάμου κλείσμα, τὸν Μελχισεδέκ τὸν αἰοιδιμον· σὺν τούτοις δὲ πάντας, τοὺς αἵμασιν ἀθλήσεως τὴν γῆν, τῆς Κρητονήσου φοινίζαντας, ἐν ἐσχάτοις ἔτεσι.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. β'.
Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Σήμερον ὡς πολύφωτος λυχνία, τῆς τῶν Κρητῶν Ἐκκλησίας τῷ πληρώματι, τῶν ἐν αὐτῇ ἐν ἔτεσιν ἐσχάτοις, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλησάντων Ἱεραρχῶν, ἡ σεβασμία πανήγυρις ἐξέλαμψε, πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τῶν ἐν ὁμοφροσύνῃ δοῶντων· χαίρετε ποιμένες μακάριοι, οἱ πρὸς νομάς τῆς ἐν Χριστῷ πολιτείας, τὴν ἐκλογάδα τοῦ Τίτου ποιμάναντες, καὶ προθύμως ὑπὲρ αὐτῆς, μαρτυρίου τοῦ κρατήρος γευσάμενοι· χαίρετε ἀήττητοι Μάρτυρες, οἱ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι εὐσεβείας, χερσὶ τῶν ἀσεβῶν σφαγιασθέντες, καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας τὸ ἔαρ, τῇ ποιμνῇ ὑμῶν δωροφορήσαντες· χαίρετε τῆς ἐνεγκαμένης πολιοῦχοι, καὶ ἐν σκήψεσιν ἀκαθαίρετοι πύργοι, τοῦ χριστωνύμου αὐτῆς πληρώματος. Ἄλλ' ὡς χάριν παῦρησίας εὐράμενοι, σὺν τοῖς ἐνδόξοις ὑμῶν συναθληταῖς, ἰκετεύετε ἀπαύστως τὸν Θεόν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σφῶν. Ἐγὼ ἀνήγγεila καὶ ἔσωσα, ὠνειδῖσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Παροιμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι' 7, 6 γ' 13-15 η' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9 κδ' 21, 19 ιε' 4).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορευέσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμωτέρα δὲ ἔστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἔστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνά γὰρ ἔρω. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἐννοίαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμέ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμέ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν, ἄκακοι, πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνά γὰρ ἔρω, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐδδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστί τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ

ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. γ' 1-9).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἄσπιδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροδόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Αἴτην, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Εὐαγγέλιον Ἱερέως.

Τὰ Κρητῶν φιλεόρτων συστήματα, καὶ φιλαγίων χορεΐαι, δεῦτε εὐφημήσωμεν, ἐν ῥῥαῖς πνευματικαῖς τὴν ἐνδοξὸν μνήμην, τῶν ἡμετέρων Νεομαρτύρων· ἐν οἷς ὡς ἀρετῆς καὶ ἀνδρείας ἀκροθίνια, δεκάς ἱερομαρτύρων Ἐπισκόπων, Ἱερέων δέσμη ἑπτὰ τε καὶ δέκα, καὶ πεντάς τοῦ ἁγιωνόμου ὄρους Μοναστῶν. Οὗτοι γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, τὰ ἑαυτῶν προσφέροντες σώματα, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν λευκάναντες ὡς χιόνα, τοῖς οἰκείοις αἵμασι λελουσμένας, τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν ἐκκληρονόμησαν· πρεσβεύουσι δὲ ἀπαύστως Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην τῇ οἰκουμένην δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τῶν εὐκλεῶν Νεομαρτύρων ὧ φιλέοιτο· δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτούς, διατόρως κραυγάζοντες καὶ λέγοντες· χαίρετε Ἐπισκόπων δεκάς, Ἱερέων τε δῆμος, καὶ Μοναχῶν ἰσαγγέλων σειρά, σὺν προκρίτων καὶ ἰδιωτῶν πλήθει, οἱ ἐν ἐσχάτοις ἀθλήσαντες καιροῖς, καὶ τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ τὸ πάθος, ἐν ἑαυτοῖς ἀναζωγραφήσαντες· οἱ τὴν ἐν Κρήτῃ ποιμνὴν στηρίξαντες, ὑπὲρ αὐτῆς προσκαιρου θανάτου, ὡς καρτερόψυχοι καταφρονήσαντες. Ἀλλ' ὡς χάριν παρήρῃσιαι πλουτήσαντες, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι πρεσβεύετε, ἵνα ῥυσθῶμεν συμφορῶν, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ἦχος γ'. Εὐαγγέλιον Ἱερέως.

Τρισόλβιοι ποιμένες Χριστοῦ, Ἱεροάθλων οἱ πρόκριτοι, μετὰ παρήρῃσιαι τὸν Χριστὸν ὡμολογήσατε, καὶ μυρίαὶ βασάνοις ὑπομείναντες, ὡς ἥλιοι λαμπροί, διασχίσαντες σκοτία νέφη δουλείας, ταῖς τῶν ὑμετέρων αἱμάτων λαμπηδόσι, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης κατελαμπρύνετε. Διὸ ἐν οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίοις συναγαλλόμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Κυρίου μὴ παύσησθε δεόμενοι, ὡς μαρτυρικῆς εὐκλείας ἀξιωθέντες, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Δεῦτε σήμερον οἱ πιστοί, ἐν τῷ ναῷ τοῦ κλεινοῦ μεγαλομάρτυρος, Μηνᾶ τοῦ θαυματοδρότου προσέλθωμεν, τοὺς ἐν αὐτῷ εὐκλεῶς μαρτυρήσαντας, ἐν ἐγκωμίοις γεραίροντες, Γεράσιμον τὸν Κρητῆς πρόεδρον, Ζαχαρίαν Ἰωακείμ, Νεόφυτον καὶ Καλλίνικον, σὺν τοῖς αὐτῶν συναθληταῖς. Οὗτοι γὰρ ἀδελφὰ συμφρονήσαντες, τοῦ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν συνεπορεύθησαν, μηδαμῶς δειλιάσαντες, τῶν τυράννων τὸ φρύαγμα· διὸ καὶ ἐν τῷ σφαγιαζοσθαι ἀπηνῶς, ὡς ἐν ἐνὶ στόματι τῷ Κυρίῳ ἔλεγον· γενέσθω δὴ Κύριε ἡ θυσία ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξι αὐτὴν εὐμενῶς, ὡς λύτρον ὑπὲρ λαοῦ σου, βαρναλοῦντος τῷ τῆς δουλείας ζυγῷ. Ἀλλ' ὦ Νεομάρτυρες ἐνδοξοί, τὰ τῆς Κρητῆς αὐχήματα, καὶ τοῦ Γένους ἐρείσματα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖτε τὸν Θεόν, ἐκ πολεμίων ἐχθρῶν φυλάττειν, καὶ σῶζειν ἐν τῇ πίστει ἡμᾶς, ὡς ὄντες πᾶσι συμπαθέστατοι.

Ἦχος πλ. α'. Εὐαγγέλου Ἱερέως.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις, τοὺς Κρήτας εὐκλεεῖς Ἱερομάρτυρας, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς μαρτυρήσαντας, ἐγκωμίων ἀνθεσι καταστέψωμεν Γεράσιμον τὸν Κρήτης πολὺν γεραρὸν ἀθλητὴν, καὶ τὸν Ῥεθύμνης αὐτοῦ συνώνυμον τὸν Νεόφυτον Κνωσοῦ καὶ Σητείας Ζαχαρίαν, τὸν Κισάμου Μελχισεδέκ καὶ Κυδωνίας Καλλίνικον, τὸν Διοπόλεως συνώνυμον αὐτοῦ, καὶ τὸν Λάμπης Ἱερόθεον, τὸν Πέτρας Ἰωακείμ, καὶ τὸν αὐτοῦ ὁμώνυμον τῆς Χερσόνησου σὺν τούτοις δὲ τοὺς ἑπτακαίδεκα Ἱερεῖς, τοὺς ἀθωνίτας Πατέρας, λογίους τε καὶ προκρίτους καὶ ἀπλοὺς ιδιώτας. Πάντας ὡς ἀστέρας λαμπροφαῶς ἔξαστράψαντας, ἐν καιροῖς ἐσχάτοις ζόφῳ δουλείας, ἀνυμνοῦντες προσεῖπωμεν ἀκίφρονες στῦλοι τῆς πίστεως, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν ἱκετεύσατε, ὅπως τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ εἰρηνεύοντες, ἀξιωθῶμεν ἔλεος εὑρεῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος πλ. β'. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Νεομάρτυρες Κυρίου ἀήττητοι, τοῦ χειμαζομένου ἐν Κρήτῃ, τῆς δουλείας ταῖς κακουχίαις λαοῦ, παρακλήτορες θεῖοι ἀνεδείχθητε, καὶ μυσταγωγοὶ τῆς ἐν Χριστῷ, ἐλευθερίας σοφώτατοι· ἀδούλωτον γὰρ φρόνημα κεκτημένοι, ταῖς τῶν τυράννων ἀπειλαῖς οὐκ ἐπτοήθητε, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐν καρτερίᾳ ψυχῆς, ποικιλοτρόπως ὡς κακοῦργοι ἀναireθέντες, ἐλπίδος τῶν χριστωνύμων τὴν πληθύν, καὶ δυνάμει οὐρανοῦ ἐπληρώσατε. Ὅθεν σήμερον χρεωστικῶς, τὴν μνήμην ὑμῶν ἐπιτελοῦντες, ὡς Μάρτυρας στεφανίτας ὑμολογοῦμεν, καὶ δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐν ὑμῖν θαυμαστὸν ὡς γέγραπται.

Ἦχος βαρύς. Εὐαγγέλου Ἱερέως.

Δεῦτε τοὺς νεοφανεῖς σήμερον ἀστέρας, κλεινοὺς Ἱερομάρτυρας καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ιδιώτας, ἐκ περάτων συνελθόντες τῆς οἰκουμένης, ἐν τῇ νήσῳ Κρήτης μεγαλύνωμεν ἐκ πόθου, καὶ τούτων ὑμνήσωμεν θεῖα κατορθώματα, ὡς κοινήν συγκροτήσαντες ἑορτήν, συνοδικῇ διαγνώμῃ τῆς Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Οὗτοι γὰρ τῷ πυρὶ φλεχθέντες τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, γενεᾷ τῇ καθ' ἡμᾶς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκήρυξαν, διὰ πολυτρόπων βασάνων ἅς ὡς τρυφᾶς ἐλογίσαντο· τὸ πῦρ ὡς αὔραν ἐνδροσον θεωρήσαντες, τὴν εἰρκτὴν ὡς Παραδείσου τόπον, τὴν ἀγχόνην ὡς τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, τὸ ξίφος δὲ ὡς στέφανον. Διὸ νῦν ἐν οὐρανοῖς τοῖς παλαιοῖς συγχορευόντες Μάρτυσι, σὺν

αὐτοῖς ἱκετεύουσι ὡς παρῆρσιαν ἔχοντες, τῷ βασιλεῖ καὶ ἱεράρχῃ Χριστῷ, τὴν εἰρήνην δωρήσασθαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

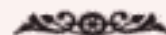
Τοὺς θεοειδεῖς ποιμένας, καὶ Ἱεράρχας σοφούς, τοὺς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν ὑπελθόντας, καὶ ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἱεραρχίας ἐμπρέψαντας, τοὺς ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, Μαρτύρων τὸν δρόμον διανύσαντας, καὶ εἰς σκηνὰς ζωῆς καταπαύσαντας, ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτῶν συνελθόντες, εὐφημήσωμεν κράζοντες· χαίρετε Ἀθλοφόροι μακάριοι, τῆς εὐσεβείας τὰ θεῖα πυξία, καὶ σκευὴ τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, οἱ ἐν δουλείας τῷ καιρῷ, τοῖς χειμαζόμενοις ταῖς θλίψεσι φανέντες, χάριτι θεῖα παρακλήτορες. Ἄλλ' ὡς παρῆρσιαν πολλήν, πρὸς τὸν σφῆζεν δυνάμενον ἔχοντες, ἐκτενῶς πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. δ'.
Κυρίλλου Ἱερομονάχου.**

Τῆς πνευματικῆς τοῦ Τίτου φυτείας, τὰ ἀληθῶς πολυφόρα κλήματα, τοὺς ἐξανθήσαντας ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, τοῦ μαρτυρίου τοὺς γλυκυτάτους βότρυας, δεῦτε ἐν αἰνέσει πιστοὶ μακαρισώμεν, ἀνθομολογοῦντες εὐσήμως καὶ λέγοντες· μακάριοι ἐστε Νεομάρτυρες ἀήττητοι, καὶ τὸ μνημόσυνον ὑμῶν, εἰς γενεάν καὶ γενεάν, ὅτι ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, ἐν χάριτι μὴ φοβηθέντες, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν, τοῖς αἵμασι ἐκληρονομήσατε. Ἄλλ' ὡς ἔχοντες παρῆρσιαν πρὸς Θεόν, ἐν παντοίοις κινδύνοις φρουροῦντες, τὴν ποιμνὴν ὑμῶν μὴ παύσησθε, καὶ διασφύζοντες ἐκ τῶν βίου λυπηρῶν, τοὺς πόθῳ ὑμᾶς γεραίροντας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ὁ χορὸς, οἱ νοητοὶ τῆς εὐσεβείας ἀδάμαντες, ἐσχάτως οἱ ἐν τῇ Κρήτῃ, ὡς ἑωσφόροι φαιδροί, μαρτυρίου ἀθλοῖς ἀνατείλαντες· Χριστοῦ οἱ δοξάσαντες, ἐν τῷ κόσμῳ τὸ ὄνομα, καὶ ποιμασίας, ἀκριβοῦς τοῖς χαρίσμασι, φιλοπρό-

βατοι, ὡς ποιμένες ἐμπρέψαντες· πίστεως οἱ τρανώσαντες, τὸ κράτος τὸ ἄμαχον, καὶ ἀσεβῶν καθελόντες, τὴν ἐπηρμένην αὐθάδειαν. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ δεκάς, Τίτου φυτείας γεωργοὶ οἱ οὐράνιοι, Γεράσιμος Ζαχαρίας, Μελχισεδέκ ὁ κλεινός, σὺν τῷ Καλλίνικῳ Ἱερόθεος, ὁ θεὸς Νεόφυτος, καὶ Καλλίνικος δεύτερος, Ἰωακείμ τε, καὶ ὁμώνυμος ἕτερος, καὶ Γεράσιμος, οἱ ἐν Μάρτυροι μέγιστοι· θύματα εὐαπόδεκτα, τερπνότατα σφάγια, οἱ ἐν δουλείας τῷ σκότει, ὥσπερ πυρσοὶ ἀναλάμπσαντες. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Χαίροις Νεομαρτύρων σειρά, τῶν Ἐπισκόπων ἡ δεκάς ἢ θεόλεκτος, Πρεσβύτεροι θεοφόροι, σὺν Μονασταῖς ἱεροῖς, καὶ λαοῦ τῆς Κρήτης τοῖς ἀκρέμοσι· Χριστοῦ οἱ βαστάσαντες, ἐπαξίως τὸ ὄνομα, καὶ ἐν ἡμέραις, τῆς πικρᾶς χαλεπότητος, μιμησάμενοι, Ἀθλοφόρους τοὺς πρόπαλαι ἄρνες καθάπερ ἄμωμοι, σφαγῆν οἱ δεξάμενοι, καὶ τοῖς πιστοῖς εὐσεβείας, κρατῆρα θεῖον κεράσαντες. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. δ'.
Εὐαγγέλιον Ἱερέως.

Σήμερον ἡ τῶν νεομαρτύρων Ἐπισκόπων, Ἱερέων Μοναχῶν καὶ Προκρίτων, ἡ πανσεβάσμιος μνήμη ἀνέτειλε, καὶ τῶν πιστῶν ὡς ἕαρ μυστικόν, κατευφραίνει τὰς καρδίας. Οὗτοι γὰρ ταῖς αἰσῶν τοῦ Πνεύματος, διασκεδάσαντες δυσοσμίαν τῶν τυράννων, καὶ ταῖς ὁδοῖς τῆς χάριτος, ταῖς δεήσεσι αὐτῶν τοῖς πᾶσι παρέχουσι, μύρα εὐωδίας παμμυρίστου. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς ὠραίσθωμεν ἐν πίστει, ταῖς φωταυγίαις αὐτῶν, ὁμολογοῦντες καὶ κραυγάζοντες· Τριάς Ἁγία, ταῖς τῶν σῶν Νεομαρτύρων πρεσβείαις, τὴν πίστιν ἡμῶν κράτυνον, τοῦ φυλάττειν τὴν νῆσον ἡμῶν τῇ σῇ δυνάμει, ἀήτητον καὶ ἀπροσμάχητον, ὀρῶντάς σε τὸν ἀναρχον Θεόν, διὰ πάντων ὑπὸ πάντων καὶ ἐν πᾶσι δοξαζόμενον, σὺν οὐρανίοις στρατεύμασι καὶ ἡμῖν δωρούμενον, τῆς σῆς ὑπερλάμπρου βασιλείας τὰ κρεῖττονα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης

καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον, Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἔξανθήσασαν, ὡς ἄνθη τίμα, τοὺς Νεομαρτύρας Χριστοῦ, πιστῶν τοὺς θεοδόημονας· πλάνην γὰρ κατήσχυναν, ὡς ποιμένες θεόφρονες, πίστιν δὲ ὀρθόδοξον, τοῖς πιστοῖς ἔστερέωσαν. Γεράσιμος ὁ πρόεδρος Κρήτης, καὶ πάντες οἱ αὐτῷ συμμαρτύρησαντες.

Ἔτερον, ψαλλόμενον εἰδικῶς ἐν τῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, ἐνθα οἱ πλεῖστοι τῶν ἁγίων Νεομαρτύρων Ἐπισκόπων ἐμαρτύρησαν.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Υπόδειγμα ὡς σχόντες, τὸν Μηνᾶν τὸν μυριαθλον, χαίροντες ἐνταῦθα τὸν δρόμον, μαρτυρίου ἠγύσατε, μεθ' οὗ καθικετεύετε αἰεὶ, Χριστὸν τὸν στεφανώσαντα ὑμᾶς, ὃ Γεράσιμε θεόφρον σὺν τοῖς λοιποῖς, τὴν πόλιν ταύτην φυλάττειν, χαίρετε ἀνακράζουσιν ὑμῖν, ἄνθη ζωῆς εὐωδέστατα, κλέα τῆς Κρητονήσου καὶ στεφῆοι, αὐτῆς ὑπέριμαχοι.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δήμιος ὠφθητε, τροπαιοφόρος, ἔχων πρόκριτον, δεδοξασμένον, τὸν τῆς Κρήτης ποιμένα Γεράσιμον ὁμονοοῦντες γὰρ πίστει ἠθλήσατε, καὶ τῶν τυράννων τὸ θράσος ἐλύσατε. Ὅθεν πάντοτε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μειτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Χορείαν τὴν σεπτήν, τὸν ὑπέριμον δῆμον, τῶν νέων τοῦ Χριστοῦ, καλλινίκων Μαρτύρων, ἐν

ἔμνοις γεραίροντες, οἱ πιστοὶ ἐκδοήσωμεν ἱκετεύετε, ὡς παρῴησιαν πλουτοῦντες, τὸν φιλόανθρωπον, ἡμῖν διδόναι εἰρήνην, καὶ ἔλεος ἀνωθεν.

Δόξα Πατρὶ. **Ὁμοιον.**

Κρητῶν πάντες χοροί, εὐσεβῶς συνελθόντες, τοὺς νέους ἀθλητάς, εὐφημήσωμεν ἔμνοις· Χριστοῦ γὰρ μιμούμενοι, ἐν ἐσχάτοις τὸν θάνατον, κατετρόπωσαν, τὴν τῶν τυράννων μανίαν, καὶ ἐνήθλησαν, ὁμονοήσαντες πίστει, ὡς πλήρεις φρονήσεως.

Καὶ νῦν. **Θεοδοκίον.**

Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως, ἱκέτευε αἰεὶ, ἐν πολλῇ παρῴησι, ἕνοσθῆναι κολάσεως, τοῦ πυρὸς τοὺς δοξάζοντας, τὴν λοχείαν σου, δι' ἧς ἐχθροῦ τοῦ ἀρχαίου, ἐλυτρώθημεν, τῆς εἰδεχθοῦς τυραννίδος, Παρθένε ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν, **Κάθισμα.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοῦ προϊστάμενοι, τοῦ ἐν τῇ Κρήτῃ καλῶς, αὐτὸν ἐστηρίξατε, τῷ μαρτυρίῳ ὑμῶν, ἐν χρόνοις κακώσεως. Ὅθεν ὑμᾶς τιμῶμεν, εὐκλεεῖς Ἱεράρχαι, ἅμα τῶν συμμαρτύρων, τῇ ἐνδόξῳ χορείᾳ, αἰτούμενοι ἐν πίστει, ὑμῶν τὴν ἀντίληψιν.

Δόξα Πατρὶ. **Ἦχος δ' αὐτός.** Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἐν τῇ Κρήτῃ θεαυγεῖς Ἀθλοφόροι, ἐν τοῖς ἐσχάτοις συναθλήσαντες χρόνοις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὴν ἐπαρσιν συντρούψαντες στεφῶς, σήμερον ἀνίσχουσι, φωταυγεῖς ὡς φωστῆρες, πᾶσαν ἐκδιώκοντες, ἀσεβείας σκοτίαν· οὓς εὐφημοῦντες δῶμεν τῷ Θεῷ, δόξαν συμφώνως καὶ αἶνον χορευόντες.

Καὶ νῦν. **Θεοδοκίον.**

Θεοκυητορ Παναγία Παρθένε, εὐλογημένη Θεοτόκε Μαρία, τὸν ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου δυσώπει αἰεὶ, σῶσαι τοὺς ἐλπίζοντας, τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ ἀναδοῶντάς σοι, κατανύξει καρδίας· χαῖρε Ἀγνή ἢ τέξασα φρικτῶς, τὸν Ποιητὴν καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, **Κάθισμα.**

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ω'ς ἐπίσημοι κριοί, σφαγιασθέντες ἀπηνῶς, Ἱεράρχες εὐκλεεῖς, θυσία ζῶσα τῷ Θεῷ, χεροὶ τυράννων προσήχθητε ἐν ἐσχάτοις, καὶ τὴν τῶν

Κρητῶν, ἐφοινίζατε, νήσον τοῖς ὑμῶν, θείοις αἵμασι, καὶ ἐν αὐτοῖς ὄφρυν τὴν ἐπηρμένην, τῶν δυσμενῶν ἐδυθίσατε· Διὸ ὑψόθεν, ἀθανασίας, ἐκομίσασθε στέφη.

Δόξα Πατρὶ. Καὶ νῦν. **Θεοδοκίον.**

Χαῖρε ῥάβδος μυστικῆ, ἄνθος βλαστήσασα Χριστόν· χαῖρε κρήνη νοητῆ, ὕδωρ ἐκδλύσασα ζωῆς· χαῖρε ἡ πύλη Παρθένε τῆς σωτηρίας· χαῖρε τοῦ Θεοῦ, θρόνος ἔμψυχος· χαῖρε τοῦ φωτός, ἄσμα πύρινον· χαῖρε Μαρία κεχαριτωμένη, Δημιουργοῦ ἢ λοχεύτρια· αἰεὶ δυσώπει, ὑπὲρ τῶν πίστει, εὐφημούντων σὸν τόκον.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκειμένον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῇ ε' Φεβρουαρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα Πατρὶ. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τὴν δεδοξασμένην χορείαν τῶν νεομαρτύρων Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Ἱερέων Μοναχῶν καὶ Προκρίτων, δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίρετε τὴν γῆν τῆς Κρήτης πορφυρώσαντες, τοῖς αἵμασι ὑμῶν, τῆς δὲ ἐλευθερίας τὸ δένδρον ποτίσαντες, καὶ τοῦ βαρναλγοῦντος λαοῦ τὸν ζυγὸν ἐξ ὤμων, κραταιῶς ἀποσεισαντες. Ἄλλ' ὡς ἀθλητικοῖς διαδήμασι καταστεφθέντες, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ, καὶ χαρᾶς ἀλλήκτου ἀπολαύοντες, πρεσβεύετε ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ Κανόνες τῶν Νεομαρτύρων. Κανὼν πρῶτος τῶν Νεομαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· «Μαρτύρων μέλω νεάθλων δήμον. Κυρίλ(λ)ου».

Ῥδή α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, θεοστεφῶν τὴν φάλαγγα, λαμπρῶς τιμήσωμεν, τοὺς ἐν τῇ Κρήτῃ λάμπαντας πυρ-

σοὺς, καὶ ἀυγάζοντας θείαις ἀυγαῖς, τὰ τῶν πιστῶν πληρώματα, αὐτῶν τὴν χάριν ἐξαιτούμενοι.

Αῤῥτίως, ἡ Παρακλήτου δύναμις, ὑμᾶς συνήθροισε, μαρτυρικὴν στερόδ' ἀν παρεμβολήν, καταισχύνουσαν πλάνην ἐχθρῶν, καὶ τῶν Κρητῶν λαμπρύνουσαν, τῆς Ἐκκλησίας τὴν εὐπρέπειαν.

Ρῶσθέντες, ὦ Ἀθληταὶ ἐν χάριτι, δυνάμει πίστεως, καρτερικῶς ἐδέξασθε σφαγὴν, ὡσπερ ἄμωμοι ἄρνες Χριστοῦ, καὶ μάνδρας ἠξιώθητε, τῆς τῶν Μαρτύρων ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἄνω, ὑπερφυῶς συνάψασα, τὰ κάτω Δέσποινα, δίχα σπορᾶς κυήσασα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν καὶ Θεόν, εὐεργεσίας πρόξενος, βροτῶν τῷ γένει ἐχημάτισας.

Κανὼν δεύτερος τῶν Νεομαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις «Κυρίλλου».

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νεομαρτύρων τὴν λαμπρὰν ὀμήγυριν, ἀνευφημοῦντες πιστῶς, τῷ Κυρίῳ δόξαν, δῶμεν ἀγαλλόμενοι, ὅτι αὐτοὺς ἀνέδειξεν, ἐν ἐσχάτοις φωστῆρας, τῆς Ἐκκλησίας καὶ φύλακας, καὶ τῶν εὐσεβῶν καλλωπίσματα.

Ητῶν Μαρτύρων εὐκλεῆς παράταξις, ὑμᾶς προσοθήκην λαμπρὰν, ἐδέξατο, θεῖοι, τοῦ Κυρίου Νέαθλοι· ἐσχάτως γὰρ ἠθλήσατε, καρτερῶς ἐν τῇ Κρήτῃ, καὶ ἀνδρικῶς ἐτροπώσασθε, τὴν τυραννικὴν ματαιότητα.

Τῇ παντευχίᾳ τοῦ Θεοῦ τῆς χάριτος, καὶ τοῦ ἐνδόξου Μηνᾶ, τῶν εὐχῶν δυνάμει, τοῖς ἐχθροῖς πανάλκιμοι, ἐδείχθητε πανεύφημοι, καὶ Μαρτύρων τὸν δρόμον, ὡς ἀδελφὰ συμφρονήσαντες, γνώμη ἀξόραγῃ διηνύσατε.

Θεοτοκίον.

Καταιγιζόμενος μεγίστοις πάθεσι, ἐξ ἀμελείας πολλῆς, πρὸς σὲ καταφεύγω, Θεοτόκε Δέσποινα, γαλήνην ἐξαιτούμενος, καὶ τελείαν εἰρήνην μὴ σὺν παρίδῃ με Ἄχραντε, πλούτῳ οἰκτιρῶν τῆς σῆς χάριτος.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κανὼν πρῶτος. Ὁδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Υπέρφωτοι τῶν Κρητῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ὧ κλεινοὶ Νέαθλοι, ὡς ἀστραπαὶ λάμπαντες, νύκτα

τῆς δουλείας ἐλύσατε.

Ρῆμάτων θείων Χριστοῦ, ἐνωπισθέντες Ἀθληταὶ ἐνδοξοὶ, μαρτυρικὴν ἐνστασιν, ζήλω ἱερῷ ἐπεδείξασθε.

Ωράθης σὺ τῶν Κρητῶν, πάτερ Γεράσιμε ποιμὴν κάλλιστος, ταῖς ἀρεταῖς πρότερον, εἶτα δὲ Μαρτύρων ἐν αἵματι.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων ζωοποιῶν, σῆς εὐσπλαγγνίας ὦ Ἀγνή πλησόν με, ἵνα ὑμῶ πάντοτε, ὡς ὑπερφυῆ σε προστάτιν μου.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Γερωσύνης τὴν στολήν, ταῖς τῶν αἱμάτων ἀρδείαις, οἱ τῆς Κρήτης τοῦ ποιμνίου ποιμένες, πορφυρώσαντες φαιδρῶς, ἐστολισμένοι ἦρθητε, πρὸς οὐρανῶν τὴν δόξαν, ἐνθα τὰ γέρα ἐδέξασθε.

Ως φιλοπρόβατος ποιμὴν, τῆς τῶν Κρητῶν Ἐκκλησίας, τοῦ ποιμνίου σου ἐν χρόνοις παρέστης, τῆς κακώσεως καλῶς, καὶ ἀνδρικῶς ἐνήθλησας, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν γῆρα, πάτερ Γεράσιμε πίονι.

Σὺν Νεοφύτῳ τῆς Κνωσοῦ, ὁ Ἱερόθεος Λάμπης, Ζαχαρίας ὁ ποιμὴν τῆς Σητείας, Διοπόλεως ὁμοῦ, ὁ θαυμαστός Καλλίνικος, ὑμνεῖσθωσαν εὐφήμως, ὡς Ἱεράρχαι καὶ Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν ὡς ἀγαθὴ, ἰκέτευε τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ σπλάγγνων σου φρικτῶς σαρκωθέντα, Θεοτόκε Μαριάμ, ἵνα ῥυσθῶμεν θλίψεων, καὶ πάσης ἐπηρείας, τοῦ σκολιοῦ πολεμήτορος.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Υπόδειγμα Μηνᾶν, τὸν μυρίαθλον σχόντες, αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ, μαρτυρίου τὸν δρόμον, στερόδ' ὡς ἐτελέσατε, ἐν ἡμέραις τῆς θλίψεως, καὶ ἠλίσθητε, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Μαρτύρων, ἰκετεύοντες, ὑπὲρ λαοῦ τοῦ τῆς Κρήτης, αἰεὶ Νεομάρτυρες.

Δόξα Πατρὶ. Ὁμοιον.

Τὰ σώματα ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ θυσίαν, ἐδώκατε ἐχθρῶν, ἀλλοπίστων μανία, ὡς ἄρνες δεξάμενοι, ἐν ἐσχάτοις τὸν θάνατον, καὶ γεγόνατε, ἐλευθερίας τοῦ Γένους, Νεομάρτυρες, ἐγγυηταί· διὸ πάν-

τες, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. **Θεοδοκίον.**

Χορός τῶν Προφητῶν, ἱερῶς ἐν συμβόλοις, προ-
έγραψεν Ἀγνή, ῥάβδον στάμνον σε πύλην, λυ-
χνίαν κατάχρυσον, κιβωτόν τε καὶ τράπεζαν ὧν
τὴν ἐκδασιν, νῦν οἱ πιστοὶ καθορῶντες, Θεοτόκον
σε, ὁμολογοῦμεν κυρίως, καὶ πιστεὶ δοξάζομεν.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Μάρτυρες ἐδείχθητε πανευκλεεῖς, πιστεὶ ἐν τῇ
Κρήτῃ ἀθλήσαντες, ἐν τῆς δουλείας, τῶν τῆς
Ἄγαρ τῷ καιρῷ, Ἀρχιερεῖς θεόκριτοι, σὺν τοῖς
ἐπιλοίποις συμμάρτυσι.

Εἵχαιρες μακάριε Μελχισεδέκ, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν
λοιδορούμενος, καὶ τῶν βασάνων, μὴ καμφθεὶς
ταῖς προσβολαῖς, τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον, ὑπὲρ
τοῦ ποιμνίου ὑπήνεγκας.

Λάμπας προτερήμασι δίου σεμινοῦ, βλάστημα
Βεροίας Καλλίνικε, ἐν Διακόνοις, ἀνεδείχθης
ἀθλητῆς, ἀγχόνῃ τὸ μακάριον, τέλος ἐν Χανίοις δε-
ξάμενος.

Θεοδοκίον.

Πύλην προεώρα σε θεοῦ φωτός, Ἰεζεκιήλ ὁ
θαυμάσιος, δι' ἧς διήλθε, τοῦ παντός ὁ Ποι-
ητῆς, ἑάσας κεκλεισμένην σε, κόρη Θεοτόκε
ἀπειράνδρε.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ μου ἰσχύς.

Υπὲρ Χριστοῦ, ὡς νουνεχεῖς προελόμενοι, κέρ-
δος μέγα, τὴν σφαγὴν μακάριοι, ἐν τῷ ναῷ τοῦ
θαυματοουργοῦ, Μηνᾶ ὡσπερ ἄρνες, χερσὶ ἀνόμων
ἐτύθητε· διὸ δικαιοσύνης, ἐδρέψασθε τὴν χάριν, δι'
ἀμφοῖν εὐκλεῶς ἀριστεύσαντες.

Τοῦ Φαραῶ, τοῦ νοητοῦ κετεπόντισας, ἀναδά-
τας, τοὺς τριστάτας ἐνδοξε, ἐν τῶν αἱμάτων
σου τῷ θυτῷ, καὶ διήλθες σῶος, πρὸς γῆν τῆς θείας
ἀνέσεως· διὸ Ἰωακείμ σε, Χερῶνήσου λαμπρότης,
εἰς αἰῶνας πιστῶς μακαρίζομεν.

Χαριτωθεῖς, τοῦ μαρτυρίου τῇ χάριτι, Λογοθέτα,
Ἰωάννη ἐνδοξε, σὺν τοῖς συμμάρτυσι
εὐκλεῶς, τοῖς τριακοσίοις, πρὸς οὐρανοὺς ἐξεδή-
μησας, μεθ' ὧν αἰεὶ προσφέρων, ἰκεσίας μὴ παύση,
ὑπὲρ πάντων πιστῶν χαριτώνουμε.

Θεοδοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων καὶ θλίψεων, νοση-
μάτων, καὶ δεινῶν κακώσεων, τῆς τρικυμίας
τῶν πειρασμῶν, καὶ τοῦ παλαμναίου, τῆς μοχθη-
ρίας Μητράνανδρε· τὸ δύνασθαι γὰρ ἔχεις, ὑπὲρ
φύσιν τεκοῦσα, τὸν Δεσπότην Παρθένε τῆς κτίσε-
ως.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Ωράθητε ἐχθρῶν, καθαιρέται πανεύφημοι, ἐν
ἔτεσι τῆς δουλείας, μαρτυρίου ἀγῶσιν, ἐν
Κρήτῃ διαπρέψαντες.

Νικήσας ἀνδρικῶς, Κυδωνίας Καλλίνικε, τὸν
ὄφιν τῇ σῇ ἀθλήσει, φερωνύμως ἐδέξω, τῆς νί-
κης τὸ διάδημα.

Ενέωσας ψυχὴν, μαρτυρίῳ Γεράσιμε, καὶ θεῖαν
καρποφορίαν, ἀθανάτου εὐκλείας, σελτῶς
ἐκαρποφόρησας.

Θεοδοκίον.

Ανύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε πανάχραντε, σὲ
ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι, ἐν
θλίψεσι σωζόμεθα.

Κανὼν δεύτερος. Φώτισον ἡμᾶς.

Πύργοι ἀῤῥαγεῖς, καὶ προπύργια τῆς πίστεως,
Πνεομάρτυρες ἐδείχθητε σαφῶς, τῶν τυράννων
τὴν ὄφρυν καταπατήσαντες.

Χαίρων τῆς εἰρκτῆς, τὰς κακώσεις καθυπέμει-
νας, προσδεχόμενος ζωῆς τὸν πλατυσμόν, τῆς
Ῥεθύμνης ὁ ποιμὴν πάτερ Γεράσιμε.

Δέκα καὶ ἑπτὰ, ὧ Πρεσβύτεροι ὑπάρχοντες, μυ-
ριάδας πολεμίων νοητῶν, μαρτυρίου ἐν τοῖς
ἄθλοις ἐτροπώσασθε.

Θεοδοκίον.

Ιᾶλεων ἡμῖν, τὸν ἐκ σπλάγχχνων σου ἀπέργασαι,
ἵδι ἅπαντές ἐσμεν ἁμαρτωλοὶ, δι' ἀμέλειαν Παρ-
θένε θεονύμφευτε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ στ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Θύματα, καὶ προσφοραὶ Χριστῷ προσηνέχθητε,
ἀναιρεθέντες ἐν Κρήτῃ, Ἀθλοφόροι νέοι ποι-
κιλοτρόπως· διὰ τοῦτο, ἐν ταῖς σκηναῖς ζωῆς εἰσφ-

κίοθητε.

Λάμπες, τοῦ θεικοῦ φωτός φωτιζόμενος, ὡσπερ φωτός κατοικίαν, τὴν εἰρκτὴν ἠγήσω τὴν βορρώδη, καὶ ἐν ταύτῃ, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης Γεράσιμε.

Ωκίμον, Ἰωακείμ Φουρνῆς τὸ ἀπάνθισμα, ποιμὴν ὁ θεὸς τῆς Πέτρας, ἀνεδείχθης αἵματος μαρτυρίου, ταῖς ἀρδείαις, καταρδευθεὶς ψυχῆς σου τὴν ἀρουραν.

Θεοτοκίον.

Νόσων με, ἐξ ἀλγεινῶν καὶ πόνων θεράπευσον, τῆς χάριτός σου φαρμάκιον, Θεοτόκε κόρη εὐλογημένη, ἵνα κράζω· χαῖρε Θεοῦ ἡ Μήτηρ ἡ ἀφθορος.

Κανὼν δεῦτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Γεώργια ἀληθῶς, τῆς εὐσεβείας Γεώργιος, σὺν τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ, πεφήνασι ἐμψυχα· τυράννων γὰρ σύμπαντες, φονικῇ μαχαίρᾳ, ἀπηνῶς ἐσφαγιάσθησαν.

Αγχόνῃ αἰωρηθεὶς, Μελχισεδέκ ὁ γεράσιμος, ἡ τῆς Κισάμου λαμπάς, ἐχθροῦ ἀπηγγόνισε, βουλὴν τὴν πανώλεθρον, καὶ πρὸς ἀφθαρσίας, ἀνυψώθη τὴν λαμπρότητα.

Αζύγων νῦν ἡ πλειάς, ἀνευφημείσθω ἐν ἄσμασιν, ὅτι Μαρτύρων ὁδόν, στερόδῳς ἐπορευθήσαν, καὶ θήρας ἀφήρπασαν, τῶν πικρῶν τυράννων, τὸν λαὸν τὸν χριστεπώνυμον.

Θεοτοκίον.

Λαοὶ σε γλώσσαι φυλαί, ἀνθρώπων πᾶσαι δοξάζουσι, ὅτι ἀφράστως Χριστόν, τὸν Κύριον τέτοκας, καὶ ἔσωσας ἅπαντας, τῆς τοῦ βροτοκτόνου, τυραννίδος Μητροπάρθενε.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Ως φίλους τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεράποντας θεοῦ, γεραίρομεν ὑμᾶς, τοὺς ἐν χρόνοις δουλείας, ἀστέρας ἐκλάμπαντας, παμφαεῖς Νεομάρτυρας· Ἐπισκόπων γάρ, καὶ Ἱερέων τὰ πλήθη, σὺν Ἀζύγοις τε, ταῖς ἀλκιφρόνων πορείαις, φωτίζετε ἔκτοτε.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τοὺς εὐκλεεῖς συμμάρτυρας, ὡς προσφορὰν σοὶ Κύριε, ἡ τῶν Κρητῶν κληρουχία προσήνεγκεν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσιν. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ενισχύσας δυνάμει τῆς χάριτος, τοὺς ἐν Κρήτῃ σεπτοὺς Νεομάρτυρας, τῶν Μαρτύρων αὐτοὺς τε τῶν πρόπαλαι, εὐκλεεῖς ὁμοτρόπους ἀνέδειξας, καὶ ἐταπεινώσας τὴν ἐπαρσιν δι' αὐτῶν τῶν τυράννων, Σωτήρ μου ζωοδότα. Ταῖς αὐτῶν οὖν πρεσβείαις, ἐν εἰρήνῃ τελεία, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον Πολυέλεε.

Μηνολόγιον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων νέων ἱερομαρτύρων, Γερασίμου Κρητῆς, Κνωσοῦ Νεοφύτου, Χερσόνησου Ἰωακείμ, Λάμπης Ἱεροθέου, Σητείας Ζαχαρίου, Πέτρας Ἰωακείμ, Ῥεθύμνης Γερασίμου, Κυδωνίας Καλλινίκου, Κισάμου Μελχισεδέκ, Διοπόλεως Καλλινίκου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀθλησάντων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐν ἔτεσιν *αωκα΄* καὶ *αωκδ΄*.

Στίχοι.

Ποιμένες δέκα ἀθλήσαντες ἀρτίως
Ἐχθροῦ καθεῖλον ὑπαύχενον καρίαν
Σὺν τούτοις δέ γε Ἱερεῖς τε καὶ ἄλλοι
Βασιλείας ἔτυχον τῆς αἰωνίου.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Ἱεροάθλων τιμάσθω παρεμβολή.

Συναξάριον.

Αεὶ μὲν, καὶ ἐν πᾶσιν ὀφείλομεν, ἀδελφοί, ἐξυμνεῖν καὶ θαυμάζειν τῆς περὶ ἡμᾶς φιλανθρώπου προνοίας τὰ ἀνεξιχνίαστα κριματά, οὐχ ἦττον δέ, καὶ ἐν τῇ πολυχρονίῳ ταύτῃ τοῦ ἡμετέρου, τῇ τῶν Ὀθωμανῶν δηλονότι αἰχμαλωσίᾳ. Αὕτη καὶ γάρ, πλείστον τε ἄλλων κατὰ ψυχὴν ἀγαθῶν ἡμῖν τοῖς τυραννουμένοις παραίτιος γέγονε, καὶ ἐξαιρέτως, δι' αὐτῆς καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ εὐκλεὲς οὗτος, καὶ Χριστῷ πεφιλημένος, καὶ τῆς οὐρανόθεν ἀποθήκης ἄξιος καρπὸς ἐδλάστησεν, οἱ νεοφανεῖς, λέγω, Μάρτυρες, οἱ νῦν εἰς εὐφημίαν προκείμενοι, ὡς ὁ τῶν Νεομαρτύρων ὑμνητῆς καὶ θεράπων Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης ἀποφαίνεται. Τούτοις δέ καταλέγονται οὐχὶ μόνον ἰδιώται ἀλλὰ καὶ κληρικοὶ παντὸς βαθμοῦ, ἰδίαν παράταξιν τὴν τῶν εὐκλεῶν Ἱερομαρτύρων ἀποτελοῦντες, ἀρχιχοροὶ δέ τούτων οἱ τὴν ἀδιάσπαστον τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς ἄλυσον προάγοντες, τούτέ-

στιν οἱ Ἐπίσκοποι.

Οὗτοι, ἐν καιροῖς δυσχειμέροις, διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος ἡμῶν, τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς εἰς τὴν πίστιν διετήρησαν· διὸ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλλοθρησκῶν τυράννων στόχοι ἐγένοντο πολλῶν ἐπιθέσεων καὶ ἄχρι θανάτου ἑταστικῶν κολάσεων, παντοίων τε κακῶσεων καὶ μαρτυρίων ἔτυχον.

Ὅτε δὲ ἐν τῇ μεγαλοήσῳ ἡμῶν, οἱ ἡρωϊκοὶ Κρήτες, ἐν ὀνόματι τῆς Τριουλοστάτου Θεότητος, πλήρεις ὑψηλοῦ καὶ γενναίου τῆς ἐλευθερίας φρονήματος τὰ ὄπλα ἔλαβον ἐν ἐτει αὐκᾶ' (1821) κατὰ τῆς ὀθωμανικῆς τυραννίας, τότε ὁ ἐχθρὸς μετὰ βρυχηθμοῦ ὡς λέων ὠρῶμενος, ἐξυπνήσας, ἀνηλεῶς ἐπέλεσε σπαράττων τοὺς Χριστιανοὺς, ἐκ τῶν πρώτων δὲ τοὺς Ἐπισκόπους, τοὺς Ἱερεῖς, τοὺς Μοναχοὺς, ὡς πρωταίτιους, τὰς δὲ Μονὰς ἐδήρουν καὶ ἐλεηλάτουν οἰκτρῶς. Τότε τὸν ἀοίδιμον Μελχισεδέκ τὸν Κισιάμου Ἀρχιερέα μετὰ πικροτάτας κολάσεις ἀπηγχόνισαν, ἀφοῦ πρῶτον τὸν περιτριγύρισαν εἰς τὰ σοκάκια τῆς πόλεως γυμνόν, τίλλοντες καὶ ἀνασπῶντες τὰς τρίχας τῶν γενείων του, κτυπῶντες τὸν κατὰ κεφαλῆς, τέλος κρεμάσαντες, ἐξώρυσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς του, μεληδὸν κατακόψαντες τὸ μακάριον ἐκεῖνο σῶμά του, καίτοι νεκρόν. Τὰ ἴδια ταῦτα κατεπράξαντο καὶ εἰς τὸν Διάκονόν του Καλλίνικον τὸν ἐκ Βεροίας τὸν παρὰ τῆς τῶν Φιλικῶν Ἐταιρείας ἀποσταλέντα εἰς Κρήτην ὡς διδάσκαλον.

Συνέλαβον ὡσαύτως καὶ μετέφερον ἀνυπόδητον εἰς τὴν φυλακὴν τὸν Ἐπίσκοπον Κυθωνίας Καλλίνικον ὅστις μετὰ ἀνυποίστων βασάνων, ἄς καρτερῶς διὰ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὑπέμεινε, παρέδωκε τὴν ψυχὴν του εἰς τὸν Κύριον. Εἰς τὸ Ῥέθυμιον συνέλαβαν καὶ ἐφυλάκισαν τὸν Ἐπίσκοπον Ῥεθύμνης Γεράσιμον εἰς ἓνα καταφρονημένον ὀσπίτιον τόσον δυσῶδες, ὑστερον δὲ κατόπιν πολλῶν βασάνων ἀπηγχόνισαν.

Ἄλλ' ἢ μεγαλυτέρα σφαγὴ, ἢ ἐν Κρήτῃ κατὰ τοὺς δυσχειμέρους χρόνους τῆς δουλείας διαπραχθεῖσα, γνωστὴ ὡς ὁ μέγας ἀρμπεντές, ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Μεγάλον Κάστρον (νῦν δὲ Ἡράκλειον καλούμενον). Τῇ 23ῃ Ἰουνίου αὐκᾶ' (1821) ἐγένετο Σύνοδος εἰς τὴν τῆς Κρήτης Μητρόπολιν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, παροτρυνθέντων καὶ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων καὶ τιμῶν Χριστιανῶν καὶ ὁ ἅγιος Κρήτης ἤρχισε νὰ ἀναγινώσκῃ ἐν πουγιουρτοῦ, ἀπεσταλμένον παρὰ τοῦ Βεζίρη. Οἱ ἐχθροὶ καιροφυλακτοῦντες, ὤρμησαν ἐξαίφνης εἰς τὸν ναόν, καί, ἀποκλείσαντες τὰς θύρας τῆς αὐλῆς, εἰσέβησαν εἰς αὐτὸν μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ ἐγείραντες τὰ ὄπλα αὐτῶν φονεῖνοι πρῶτον τὸν εὐλογημένον γέροντα ἅγιον Κρήτης Γεράσιμον, χωρὶς νὰ εὐλαθηθῶσιν οἱ ἀλιτήριοι τὸ σεβάσιμον γηράς του. Μετὰ ἐκεῖνον ἐφόνευσαν καὶ τὸν ἅγιον Κνωσοῦ Νεόφυτον, τὸν Χερσόνησου Ἰωακείμ, τὸν Σητείας Ζαχαριάν καὶ τὸν Διοπόλεως Καλλίνικον, δέκα καὶ ἑπτὰ Ἱερεῖς καὶ πέντε ἀγιορείτας πατέρας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου, προσκομίσαντας εἰς τὸ Μέγα Κά-

στρον πρὸς προσκύνησιν κατὰ τῆς ἐπιδημίας τῆς πανώλους τίμια λείψανα καὶ τὴν ἁγίαν Ζώνην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐπίσης ἐφόνευσαν ὡς τριακοσίους παρευρεθέντας Χριστιανοὺς, ἐν οἷς ἔτυχε καὶ ὁ ἐν ἱατροῖς τὰ πρῶτα φέρων Ἰωάννης Λευθεραῖος, ὁ καὶ Λογοθέτης τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης. Ἐκεῖθεν εἶτα διασπαρέντες εἰς τὴν πόλιν ἐδίωκον τοὺς λοιποὺς Χριστιανοὺς φονεῦοντες ἀνηλεῶς ὄσους ἀπὴντων εἰς τοὺς δρόμους, ὅπου ὑπῆντησαν καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Λάμπης Ἱερόθεον, καί, φονεύσαντες αὐτὸν μετὰ τοῦ Διακόνου του, ὤρμησαν καὶ εἰς τὸ ὀσπίτιον τοῦ Γεωργίου Παυλάκη, φονεύσαντες αὐτὸν καὶ ἄλλους ὀκτώ τοῦ ὀσπιτίου του. Τὴν ἐπομένην εἰς τὸ χωρίον Ἐπάνω Φουρνὴ, ἐνθα ἡ ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς Πέτρας, ἐτυφεκίσθη ὁ αὐτῆς Ἀρχιερεὺς Ἰωακείμ ἔξωθεν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν πρῶτος. Ῥθὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Δοκιμασθέντες, τυραννικῇ μανίᾳ καρτερικῶς, δόκιμον χρυσίον ὄντως, τῇ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίᾳ ἀνεδείχθητε, ὦ Νεομάρτυρες, τὸ τῶν πιστῶν πλουτίζοντες σύστημα.

Ηγλαϊσμένος, ἱερωσύνης θείᾳ περιβολῇ, καὶ τοῦ μαρτυρίου χλαίην, τῇ φωταυγεί, τῆς Κνωσοῦ ποιμὴν Νεόφυτε, ἐν τῇ Ἐδέμ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ τῆς δόξης παρίστασαι.

Μαρτύρων κλέος, ὁ Χερσόνησου ὦφθη Ἰωακείμ, ζήλω εὐσεβείας θείῳ, σφαγιασθεῖς, ἐν ναῷ Μηνᾶ τοῦ μάρτυρος, μεθ' οὗ Χριστῷ θερμοῦς, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύει ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ολβίῳ τόκῳ, τὴν σωτηρίας πύλην Μητὲρ ἀγνή, ἦνοιξας ἀνθρώπων γένει, ὡς ἀγαθὴ· διὰ τοῦτο σοι κραυγάζομεν· χαῖρε Θεόνυμφε, εὐλογημένη ἄχραντε Δέσποινα.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Κρήτη γεραίρει ἐγκωμίσις, Νεομάρτυρες ὑμῶν τὰς ἀριστείας, καὶ δοξάζει Χριστόν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν δι' ἡμῶν παρέχοντα, τοῖς πιστοῖς χαρίτων δόσεις.

Πρῶτον καλῶς τῇ προαιρέσει, ἐναθλήσαντες τῷ πόθῳ τοῦ Κυρίου, εἶτα ζέσει ψυχῆς, ὡς Μοναχοὶ γεννάδες, ἠθλήσατε δι' αἵματος, ἀγιάζοντες τὴν Κρήτην.

Κλέα Μονῆς Βατοπεδίου, οἱ πεντάριθμοι ὑπάρχετε Πατέρες, συναυλίας λαμπρᾶς, Μαρτύρων μετασχόντες, ὡς τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, μιμητάμενοι προθύμως.

Θεοτοκίον.

Υμνοὶς ἀεὶ σε εὐφημοῦμεν, Θεονύμφευτε Μαρία Θεοτόκε· διὰ σοῦ γὰρ Θεός, ἐπιφανεῖς ἐν κόσμῳ, τοῦ πτώματος ἀνέστησεν, τοῦ Ἀδάμ τοὺς ἀπογόνους.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νικηταὶ εὐκλεεῖς ἀνεδείχθητε, τῶν τυράννων τὸ θράσος πατήσαντες, καὶ τῷ ποιμνίῳ κρείττονα, ἐδωρήσασθε νίκην, θανατωθέντες, ὡς Χριστοῦ μιμηταὶ Ἀρχιποίμενος.

Καλλινίκως τὴν σὴν ἐπεσφράγισας, πολιτείαν φωστήρ Διοπόλεως, Καλλίνικε μακάριε, τῷ Κυρίῳ ὁ θυτῆς, τερπνὴ θυσία, προσαχθεῖς δι' ἐνδόξου ἀθλήσεως.

Υμνοῦσαι πιστῶς εὐφημοῦμέν σε, Ζαχαρία Σητείας ἀγλαΐσμα, προθύμως ὅτι τέθηκας, τὴν ἁγίαν ψυχὴν σου, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς, ὡς ποιμὴν ἀληθῶς φιλοπρόδατος.

Θεοτοκίον.

Ρῦπρωθέντα πολλοῖς παραπτώμασι, καθαρὸν με Παρθένε ἀμόλυντε, σὴς χάριτος τῷ ὕδατι, ἵνα πίστει βοῶ σοι· χαίρε Μήτηρ, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου διάσωμα.

Κανὼν δεῦτερος. Οἱ θεοδρόμονες Παῖδες.

Τοὺς εὐκλεεῖς Ἀθλοφόρους ἐν Ἱεράρχαις, τοὺς τῆς Κρητῶν Ἐκκλησίας, ἀναφανέντας προπύργια, εὐφημήσωμεν πάντες, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ιωακείμ Χερρόνησου καλῶς προέστης, καὶ τῶν Μαρτύρων τῆς δόξης, περιφανῶς ἐκοινώνησας, μεθ' ὧν πᾶσιν ἐξαίτει, ἡμῖν θεῖον ἔλεος.

Τῶν Ἐπισκόπων χορείαν τὴν πανολβίαν, τῶν πάλαι δέκα Μαρτύρων, τοὺς ἰσαριθμούς τιμήσωμεν, ὡς αὐτοὺς νέους πρέσβεις, πλουτοῦντες πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οὐρανομήκης ἐδείχθης Παρθένε κλιμαξ δι' ἧς κατέβη ὁ Λόγος, μετὰ σαρκὸς ὡς ἠυδόκησε,

ἐκλυτρούμενος κόσμον, πικρᾶς παραβάσεως.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρόμητος.

Ιᾶμα ἐγένετο ὄντως, ὑμῶν τὸ αἷμα Ἀθλοφόροι, ἰστοῖς χειμαζομένοις ἀθλίως, πικρᾶς δουλείας, ἐν ἀλγεινῇ κακώσει· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, ὑμᾶς ἐν ὑμνοῖς μακαρίζομεν.

Λύσαντες ἀσέλῃνον νύκτα, Ἀγαρηνῶν τῆς κακουργίας, ὡς υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, ἀναδειχθέντες, τοῦ μαρτυρίου ἄθλοις, ἀεὶ Κρητῶν πυρσεύετε, τὴν κληρουχίαν Νεομάρτυρες.

Οᾶλον ἀπροσμάχητον σχόντες, πίστιν Χριστοῦ ὧ Ἀθλοφόροι, φοβεροὶ ἐχθροῖς τοῖς ἀπίστοις, τοῦ μαρτυρίου, τῇ συμπλοκῇ γενναίως, ἐδείχθητε καὶ ὤφθητε, τῶν εὐσεβῶν πύργοι νεόδομητοι.

Θεοτοκίον.

Υμνοὶς σε γεραίρομεν πίστει, τὴν ἀνωτέραν τῶν Ἀγγέλων, χαίρε ἀσιγήτως δοῶντες, ἀγνή Παρθένε, τοῦ Θεοῦ Λόγου Μήτηρ· ἡμᾶς οὖν πάντας λύτρωσαι, ἐκ πάσης θλίψεως ὡς εὐσπλαγχνος.

Κανὼν δεῦτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ποιμένες ἐκλογάδος τῆς μυστικῆς, τῆς λαμπρᾶς Κρητονήσου ὑπάρχοντες, τῇ φυλακῇ, θείας ποιμασίας ὡς ἀληθῶς, τὴν ποιμνὴν ἐφυλάξατε, ἐκ τῆς κακουργίας τῶν ἀσεβῶν, καὶ χαίροντες θανάτου, ἐγεύσασθε πολὺτλαι, ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνιζόμενοι.

Γεράσιμον τὸν Κρήτης οἱ εὐσεβεῖς, σὺν αὐτοῦ τοῖς ἐνδόξοις συμμάρτυσι, τοὺς ἐν ναῷ, τοῦ μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶ στερόδῳς ἀθλήσαντας, στέψωμεν στεφάνοις ὑμνοῦδίων, αἰτούμενοι ἐν πίστει, αὐτῶν τὴν προστασίαν, ἐν ταῖς τοῦ βίου περιστάσεσι.

Πρεσβεύετε ἀπαύστως τῷ Λυτρωτῇ, τῷ ὑμᾶς ἀναδείξαντι Μάρτυρας, ἐν τῷ καιρῷ, τῆς δεινῆς δουλείας τῶν ἀσεβῶν, ἵνα ῥυσθῶμεν θλίψεων, θεοὶ Νεομάρτυρες καὶ δεινῶν φυλάττετε δὲ Κρήτην, ἀλώδητον ἐκ πάσης, ἐπιβουλῆς τε καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μαρία ἡ τοῦ Χριστοῦ, χρηματίσασα Μήτηρ ἀμόλυντος, σὺν τῷ Μηνᾶ, τῷ τῆς εὐσε-

θείας τρισαριστεῖ, καὶ τοῖς Νεάθλοις ἅπασι, Κρήτης τοῖς κλείσμασι τοῖς φαιδροῖς, ἰκέτευε ἀπαύστως, ἵνα εὐρωμεν χάριν, οἱ μεγαλύνοντες τὸν τόκον σου.

Καταβασία. Ἄπας γηγενῆς.

Ἑξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μαρτυρικῆ λαμπόμενοι, Νεομάρτυρες αἴγλη, ἐν οὐρανοῖς παρίστασθε, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, ὡσπερ ἀστέρες μεγάλοι, τοῖς ἐν Κρήτῃ ἐκεῖθεν, τὴν ἔλλαμψιν ἐκχέοντες, δαδουχίας χαρίτων, τῶν μυστικῶν, τῆς ὑπὲρ κατάληψιν θείας δόξης· διὸ ὑμᾶς γεραίρομεν, οἱ πιστοὶ ἐγκωμίους.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῆς κληρουχίας τοῦ Τίτου, τοὺς ἀφάγαίς προασπιστάς, καὶ τῶν Μαρτύρων τῆς δόξης, συγκληρονόμους ἐν Ἑδέμ, τοὺς Νεομάρτυρας δεῦτε, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Σὺν τῷ μεγάλῳ ἀπαύστως, Κυρίου μάρτυρι Μηνᾷ, καὶ τῇ ἀγνῇ Θεοτόκῳ, ὡ Νεομάρτυρες κλυτοί, ὑπὲρ τῆς ποιμένης ἐν Κρήτῃ, πρεσβεύετε τῷ Δεσπότη.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νῦν ἡ Κρήτης ἀγάλλεται, Ἐκκλησία καὶ γάνυται, Ἱεράρχαι ἐνδοξοὶ νεομάρτυρες· τὴν γῆν αὐτῆς γὰρ φοινίξαντες, αἱμάτων τοῖς ῥεύμασιν, ἐδοξάσατε Χριστόν, ὡς ποιμένες πανσέβαστοι, καὶ τὸ φρόνημα, τοῦ λαοῦ ἐνισχύσατε ἐνθέως, τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἀντιστήναι, ταῖς πολλαπλαῖς ἐπιθέσεις.

Ἰερέων ὑμνήσωμεν, θεοσύλλεκτον φάλαγγα, τῆς Τριάδος χάριτι χρηματίσασαν, ὑπερκοσμίων ἐλλάμψεων, σεπτὸν ἐνδιαίτημα, καὶ ἀγώνων εὐαγῶν, θαυμαστὸν καλλιέρημα, τοὺς ἀθλήσαντας, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ὑπὲρ φύσιν, καὶ αἰσχύναντας ἀπίστων, τὸ ἐπαιρόμενον φρόνημα.

Μοναχοὶ οὐρανόφρονες, ἀρετὴν οἱ ἀσκούμενοι, ἐν πολέμῳ ὠφθησαν γενναιότατοι, καὶ τῶν

βαρβάρων ὑπήνεγκαν, στερόρως τὴν ὁμότητα, καὶ ἐνήθλησαν καλῶς· διὸ ἅπαντες ἐτυχον, παρατάξεως, τῶν νεάθλων Κυρίου Ἀθλοφόρων, ὡς σοφῆ καθηγοσία, ἀγωνιστῶν τῶν τῆς πίστεως.

Μοναχαὶ ἀγγελόδοιοι, ἐξασκοῦσαι πανόλδιον, Μδισιτὴν ἡσύχιον οὐρανόφρονα, νῦν σὺν ἡμῖν ἐπαγάλλονται, ὡς πιστεῖ ἀράμεναι, μαρτυρίου τὸν σταυρόν δι' αὐτοῦ γὰρ ἐγένοντο, παρατάξεως, τῶν μυριοῖς παθήμασι Μαρτύρων, κοινωνοὶ πορφυροχρῶν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. α'.
Εὐαγγελίου Ἱερέως.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησία, ὅτι χάριτι Κυρίου, γεωργοὺς καὶ ποιμένας ἀμφιδεξίους κατέχεις, θείων προσταγμάτων τὴν τρίβον ἀσφαλῶς τοὺς βαδίσαντας, καὶ τὸν μαρτυρίου διαυλον, φρονήματι ἀνδρικῶ ἐκτελέσαντας, Ἱεραρχῶν τὴν δεκάριθμον φάλαγγα, Ἱερέων συλλόγους, Μοναχῶν συστάδας, Ὀσίων γυναικῶν χορείας, καὶ τιμίων προκρίτων, τὸν ἐνθουν σύλλογον. Οὗτός ἐστιν ὁ πανάριστος θίασος, τῶν ἐνδόξων Νεομαρτύρων, ἐν οἷς μεγαλυνομένη, Πνεύματος μεθέξει, βασιλείῳ πορφυρωθεῖσα στολῇ, τῷ Κυρίῳ δόησον· πολυέλεε Κύριε, πρεσβείαις τῶν εὐκλεῶν σου θεραπόντων, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως στερέωσόν με, καὶ σῶζε τὸν λαόν μου, ὡς μόνος ἐν ἔλεει ἀνείκαστος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ στ' φθῆ. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆται τῇ ι' Φεβρουαρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουῖα.

τοῦ λαοῦ ὑπερμαχῶν· διὰ τοῦτο ἐκομίσω στέφος διπλοῦν, ὡς Μάρτυς καὶ Ἱεράρχης. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, γέρας καὶ καύχημα.

Ἁγίου Καλλινίκου τοῦ Κυδωνίας Ἐπισκόπου.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φερώνυμον ἤνυσας, δι' ἀρετῆς βιοτήν, καὶ νίκην Καλλίνικε, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, λαμπρὰν ἐπετέλεσας· σὺ γὰρ αὐτῶν κακία, ἐν εἰρκτῇ ἐνεκλείσθης, ἐνθα Μαρτύρων χαίρων, ὑπεδέξω τὸ στέφος· διό σε εὐφημοῦμεν, Θεὸν μεγαλύνοντες.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Κυδωνίας θεῖος ποιμὴν, Καλλίνικε πάτερ, ὁ ἀθλήσας καρτερικῶς, ἐν χρόνοις δουλείας, τυράννων ἀλλοπίστων, εἰρκτῆς ἐγκαρτερήσας, στερόνως τὴν κάκωσιν.

Ἁγίου Μελχισεδέκ τῆς Κισάμου Ἐπισκόπου.
Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖου Πνεύματος, τῇ δακτηρίᾳ, ποιμαίνόμενος, ποιμὴν ἐδείχθης, Μελχισεδέκ τῆς Κισάμου οὐράνιος, καὶ δι' ἀγχόνης τελέσας τὸν δρόμον σου, τοὺς οὐρανοὺς κατοικίαν κεκλήρωσαι. Ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πανένδοξε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἁγίου Καλλινίκου τοῦ Διοπόλεως Ἐπισκόπου.
Ἦχος πλ. α'. Τὴν ὠραιότητα.

Ε'κμιμησάμενος, ὡς πλήρης πίστεως, Μηνᾶν τὸν ἐνδοξον, μεγαλομάρτυρα, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ αὐτοῦ, ἐνήθλησας στερόνως, καὶ ῥοαῖς αἱμάτων σου, Ἐκκλησίας ἐποίκιλας, ἐν ἐσχάτοις ἔτεσι, τὸν χιτῶνα Καλλίνικε· διό σε κατὰ χρέος γεραίρει, ἐπιτελοῦσά σου τὴν μνήμην.

Κοινὸν τῶν ἁγίων Νεοφύτου Κνωσοῦ καὶ Χερρόνησου Ἰωακείμ, ὡς ἐκ τῆς κόμης Μοχοῦ καταγομένων.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοῦ Μοχοῦ θεῖους γόνους, ἐν ᾧδαῖς μεγαλύνωμεν, τὸν Ἰωακείμ Χερρόνησου, καὶ Κνωσοῦ τε Νεόφυτον· προσήχθησαν γὰρ οὗτοι τῷ Χριστῷ, ὡς σφάγια ἐξόχως ἱερά, ὑπομείναντες ὡς ἄσαρκοι τὴν σφαγὴν, μανία ἐχθρῶν ἀπίστων. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι αὐτούς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ δοξασθέντι τοῖς αὐτῶν, ἐσχάτως αἱμασι.

Μεγαλυνάριον.

Δίφωτος λυχνία μαρτυρική, ᾤφθη ἐν ἐσχάτοις, ὁ Νεόφυτος τῆς Κνωσοῦ, σὺν τῷ Χερρόνησου Ἰωακείμ τῷ θεῷ, ἀμφοτέροι ἐκ κόμης, Μοχοῦ ἐκφύσαντες.

